

POPRAWIANIE BŁĘDÓW W ZAPISACH PRZEZ DZIECKO Z POMOCĄ OSOBY DOROSLEJ

Wiele dzieci ma trudności w poprawnym pisaniu, pomimo tego, że teoretycznie zna normy pisowni. Okazuje się jednak, że znaczna część z nich nie potrafi stosować tych norm w praktyce. Poniższy schemat poprawiania błędów pomaga dziecku zrozumieć normy pisowni, a przy okazji kształtuje nawyk sprawdzania swoich zapisów i umiejętność ich korygowania. Dziecko powinno zgodnie z tym schematem codziennie poprawiać swoje zapisy lekcyjne (przynajmniej w jednym zeszytcie).

1. Dziecko **samodzielnie** poprawia błędy w napisanym przez siebie tekście np. w notatkach sporządzonych na lekcji.
2. Poprawiony tekst daje do sprawdzenia osobie dorosłej. Jeżeli dziecko nie poprawiło wszystkich błędów dorosły na początku linijki, w której zapisane są wyrazy z błędem, zaznacza ołówkiem ilość błędów, znajdujących się w danej linijce tekstu (cyfrą lub kreseczkami, których ilość odpowiada liczbie błędów).
3. Dziecko po raz drugi samodzielnie poprawia tekst, starając się wyszukać tyle błędów, ile oznaczył dorosły.
4. Dorosły wskazuje dziecku pozostałe jeszcze w tekście błędy, a dziecko je poprawia.
5. Dziecko **opracowuje** na osobnej kartce (lub w oddzielnym zeszytcie) wszystkie skorygowane wyrazy, wykonując przynajmniej jedną z poniższych czynności:
  - jeżeli to możliwe przypomina normę pisowni uzasadniającą pisownię danego wyrazu,
  - jeżeli wyraz stanowi tzw. wyjątek zapisuje go w swoim słowniczku, zaznaczając na czerwono trudność ortograficzną,
  - przeprowadza analizę głoskową wyrazu,
  - jeżeli to możliwe tworzy rodzinę wyrazów np.: wóz, wózeczek, powóz, wózek ...
  - zapisuje odmianę wyrazu przez przypadki (rzeczowniki) lub osoby (czasowniki),
  - układa i zapisuje zdanie ze skorygowanym wyrazem,
  - zapisuje trudny wyraz kilka razy różnymi stylami pisma (drukiem, literami ozdobnymi, przechylonymi w lewo i w prawo itp.) np.: TAKŻE, także, *także*.